U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. T.**, zast. advokátem Mgr. Vratislavem Polkou, Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2023, čj. OAM-825/ZA-ZA11-ZA16-2022, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2023, čj. 40 Az 5/2023-20,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce přicestoval do ČR v lednu 2019 a v období od 10. 1. 2019 do 29. 8. 2020 disponoval zaměstnaneckou kartou. O udělení mezinárodní ochrany požádal dne 7. 9. 2022. Uvedl, že je tureckým státním občanem kurdské národnosti, hovoří turecky a kurdsky. Vyznává islám a nikdy nebyl členem žádné politické strany, avšak sympatizuje se stranou HDP. Je rozvedený a má dvě děti, které pobývají v Turecku. V Turecku naposledy žil se svou rodinou ve městě Izmir. Dále uvedl, že je zdravý a nemá žádné zdravotní omezení. Posledních pět let si v Turecku vydělával brigádně. Trvalou práci nemohl sehnat, neboť je Kurd a pro jeho národnost jej nikde nechtěli déle zaměstnat. V ČR žijí příbuzní jeho otce, s nimiž je v kontaktu. Má zde také přítelkyni, se kterou tři roky bydlí a plánují spolu svatbu. Do června 2020 pracoval v Mladé Boleslavi v kebabu. Žalobce chtěl požádat o prodloužení povolení k pobytu. Řešil to s právníky. Právník mu poradil, aby podal také žádost o mezinárodní ochranu. Do Turecka se žalobce vrátit nechce, neboť před odjezdem ze země na něj zaútočily tři osoby proto, že mluvil kurdsky. Jednalo se přitom o příslušníky policie. Incident se odehrál v únoru 2018 v Izmiru. Jeden z nich začal na žalobce křičet, že v Turecku nemůže mluvit kurdsky, a ostatní na něj zaútočili. Žalobce dostal pěstmi do těla, spadl na zem a poté jej zkopali. Incident se odehrál na veřejnosti a trval asi 15 minut, nikdo z přihlížejících nezasáhl. Žalobce měl pohmožděná žebra a krvácela mu noha. K doktorovi však nešel a nestěžoval si ani na policii, neboť věděl, že mu státní orgány nepomohou. Po incidentu žil v Turecku podle svých slov normálně, chodil po brigádách a trávil čas s dětmi. Žalobce dále vypověděl, že policie v Turecku provádí kontroly na ulici. V jeden den byl žalobce kontrolován i desetkrát. V Turecku nemohl žalobce hovořit kurdsky a jeho matku

odmítli ošetřit v nemocnici, neboť mluvila kurdsky. Zkoušel si najít práci i na západním pobřeží, ale lidé tam byli nepřátelští. Žalobce též uvedl, že v roce 2017 sdílel na sociálních sítích názory na prezidenta a po jeho odjezdu z vlasti k němu přišla do domu na jaře 2021 asi čtyřikrát policie a požadovala, aby žalobce kvůli svým sdělením z roku 2021 přišel vypovídat. Oficiální předvolání mu nepřišlo, policie to pouze ústně sdělila jeho rodině. Od té doby jej vícekrát nehledali.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 1. 2023 žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 – 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který v záhlaví označeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný v projednávané věci nezjistil dostatečný skutkový stav. Informace o zemi původu jsou podle krajského soudu nedostatečné vzhledem k azylovému příběhu žalobce a jeho kurdskému původu. Ve spise podle krajského soudu chybí informace o postavení Kurdů ve společnosti, o jejich možností získat zaměstnání a zdravotní péči, jakož i o schopnosti státních orgánů poskytnout jim účinnou ochranu. Tyto informace podle krajského soudu neobsahuje ani dokument, který sestává z odpovědí zastupitelského úřadu v Ankaře v jiné věci.

[4] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že dostatečně posoudil dostupnost vnitřní ochrany a alternativy vnitřního přesídlení. To je řádně doloženo obsahem spisu, v němž jsou jednotlivé nástroje vnitřní ochrany podrobně popsány. Žalobce však na tyto nástroje rezignoval, jak i sám potvrdil v pohovoru, neboť nevěděl, kam se má obrátit, resp. si nikde nestěžoval s tím, že to nemá žádný význam, nevyhledal ani lékařské ošetření. Podle stěžovatele není namístě, aby v takovém případě domýšlel další možnosti vnitřní ochrany, anebo je například v pohovoru žalobci nastiňoval. Ve vztahu k informacím o Turecku stěžovatel uvedl, že obstaral dostatečné a konkrétní informace o dostupnosti ochrany v zemi původu žalobce. Stěžovatel tedy řádně zjistil skutkový stav. Odkázal na napadené rozhodnutí č. l. 4 a násl. Zopakoval, že i alternativy vnitřního přesídlení u žalobce jsou možné, viz. č. l. 5 a násl rozhodnutí stěžovatele.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby mu žalobce vrátil náhradu nákladů řízení.

[6] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Krajský soud se v projednávané věci zabýval použitím § 12 písm. b) zákona o azylu. Závěry k tomuto ustanovení jsou vzhledem k obdobným námitkám použitelné podle krajského soudu i na § 14a zákona o azylu.

[10] V režimu zákona o azylu je důkazní břemeno rozděleno „*mezi žadatele a stát tím způsobem, že stát je zodpovědný za náležité zjištění reálií o zemi původu, ale žadatel musí unést důkazní břemeno stran důvodů, které se týkají výlučně jeho osoby*“ (rozsudek ze dne 25. 7. 2005, čj. 5 Azs 116/2005-58). Správní orgány stíhá povinnost zjišťovat stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Podle § 23c písm. c) zákona o azylu mohou být podkladem pro rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu *zejména přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem*. Informace o zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu musí krom toho být mj. v maximální možné míře relevantní ve vztahu k otázkám posuzovaným v daném řízení. Zprávám, které obecně popisují socioekonomické podmínky v zemi původu, aniž se zabývají specifickými otázkami dané věci, bude zpravidla přiznána menší váha (srov. rozsudek ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16).

[11] NSS po prostudování spisu dospěl ke shodnému závěru jako krajský soud. Ve správním spise jsou založeny pouze informace, které se týkají obecně situace v Turecku a stejně tak obecně i postavení Kurdů ve společnosti. Informace o Kurdech ale neberou v potaz azylový příběh žalobce, který vypověděl, že v zemi původu měl problémy, a to dokonce s policií, neboť je Kurd. Pokud stěžovatel uvádí, že žalobce měl možnost se obrátit na státní orgány, NSS konstatuje, že žalovaný nemohl rezignovat na zjištění skutečností týkajících se bezpečnosti Kurdů v Turecku a jejich reálné možnosti domoci se ochrany. Bezpečnostní situaci v Turecku stěžovatel posuzoval pouze obecně bez zohlednění specifického postavení Kurdů v turecké společnosti. V podrobnostech NSS odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, který obsah zpráv o zemi původu detailněji popisuje.

[12] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[13] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 27. září 2023

Ondřej Mrákota
předseda
senátu